

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/354 z dnia 4 marca 2019 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2019, L 64, s. 7) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/352 z dnia 4 marca 2019 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2019, L 64, s. 1) w zakresie, w jakim na mocy tych aktów nazwisko skarżącego pozostawiono w wykazie osób, podmiotów i organów, do których stosują się te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2019/354 z dnia 4 marca 2019 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/352 z dnia 4 marca 2019 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim nazwisko Sergeja Arbusova zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2020 r. – LE / Komisja Europejska

(Sprawa T-475/20)

(2020/C 414/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LE (przedstawiciel: adwokat M. Straus)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 3988 final z dnia 9 czerwca 2020 r. oraz decyzji i not debetowych jej dotyczących, a także ich wykonania i wdrożenia przez Komisję i ewentualne upoważnione organy zgodnie z art. 299 TFUE;
- rozstrzygnięcie sprawy lub orzeczenie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za słuszne i odpowiednie, oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Upływ czasu i brak oceny istotnych okoliczności faktycznych:

- Komisja poświęciła ponad pięć lat na sporządzanie raportów, w braku całkowitej przejrzystości, i nie zezwoliła stronie skarżącej na złożenie dodatkowych wniosków i/lub nie uwzględniła jej wniosków o udzielenie informacji lub o przedstawienie uzasadnienia. Sprawozdania Komisji były niekompletne, niedokładne i niezgodne z przepisami regulującymi ocenę, weryfikację i kontrolę subsydiów.

2. Równe traktowanie i przejrzystość:

- rozwiązanie umowy nie zostało oparte na żadnej ważnej przesłance, a Komisja pominęła okoliczność, że umowa nie przewidywała jej zakończenia.

3. Zasady dobrego rządzenia:

- Komisja nie działała zgodnie z zasadą dobrego rządzenia, to jest odpowiedzialnego prowadzenia spraw publicznych i rozsądnego zarządzania zasobami publicznymi.

4. Brak dostatecznego uzasadnienia i równego traktowania:

- decyzja i decyzja jej dotycząca nie zawierają rzetelnego i dokładnego uzasadnienia, brak im przejrzystości i otwarcia. Podjęte zostały również działania niezgodne z zasadą równego traktowania.

5. Zasada dobrej administracji:

- Komisja ograniczyła się do systematycznego odwoływania się do swoich poprzednich decyzji, które były w równym stopniu pozbawione uzasadnienia i nieoparte na zasadzie dobrej administracji i innych wspomnianych zasadach. W konsekwencji zasady znajdujące zastosowanie do procesu decyzyjnego nie były wystarczająco respektowane.

6. Brak informacji:

- strona skarżąca nie otrzymała jakichkolwiek raportów ani sprawozdań, zwłaszcza kompletnej kopii sprawozdania z audytu, a tym samym nie była w stanie zweryfikować przedstawionych obliczeń, stwierdzeń i uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2020 r. – Genekam Biotechnology/Komisja

(Sprawa T-579/20)

(2020/C 414/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Genekam Biotechnology AG (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat S. Hertwig)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 5548 final z dnia 7 sierpnia 2020 r. w zakresie, w jakim dochodzi ona kwoty ponad sumę 39 827,83 EUR wraz z odsetkami za zwłokę;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2020) 5548 final z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie ściągnięcia od spółki Genekam Biotechnology AG dłużnej przez nią kwoty 119 659,55 EUR.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia traktatów na podstawie art. 263 akapit drugi TFUE w związku z brakiem legitymacji czynnej Komisji Europejską.
  - Komisja Europejska nie posiadała legitymacji czynnej. Zgodnie ze stanowiącą tytuł wykonawczy decyzją Komisji Europejskiej C(2020) 5548 wersja ostateczna z dnia 7 sierpnia 2020 r. oraz załącznikiem II, część B, sekcja 2, II.19.3 do umowy o dotację, Komisja działała w imieniu funduszu gwarancyjnego dla uczestników lub jako jego „podmiot wykonawczy”. Tym samym sama Komisja Europejska nie jest podmiotem uprawnionym z tytułu wierzycielności, a zatem nie jest uprawniona do żądania zapłaty na swoją rzecz.